

Relationerna mellan de olika delarna av brittiska världsriket.

Utvecklingen av självstyrelseprincipen.

SPECIELLT FÖR S. C. T. AV LEX.

Det brittiska världsväldet är en jämförelsevis ny företeelse i världens politiska historia om man betraktar det som en synpunkt från synpunkten på dess historiska innehåll. Det har byggts upp på helt andra principer än de som fört ansetts vara de enda rätta och saliggörande. Och det är endast under de senaste 150 åren som dessa principer utvecklats och exponerats och först under de senaste femtio åren hava de i någon nämnvärd utsträckning praktiserats.

Det romerska världsväldet var höjdpunkten av antik statsbyggnad, var resultatet av den högsta centraliteten i antikens statsskick. Det bildades med svär, världshölls med svär, och tillintetgjordes med svär. Därmed sågs ej, att det romerska riket låg i världshölls med världets hjälplösa. Kanske detta världiska riket aldrig hade utstått så många seklers prövningar om ej romersk kultur, romersk rätt och romersk medborgarskap väckt världens beundran och övertat dess aktning. Ett faktum är ju att flera mäktiga riken frivilligt beklagade sig till Rom, beklagade ej endast för att få skydd under Romens när och ock så att få åtnjuta världens av romerska institutioner och äran av romerskt medborgarskap. Dock, till svärdet måste en romersk casar väja för sitt val till svärdet, det måste han väja för sitt val till behållaren. Och med svärdet förjordes han ofta för att ge plats åt en världare eller överdiktare, erträdare. Romerska kejser och Romens romer, som symbolerna för Romens romer, romersk rätt och statsskick och romersk kultur i allmänhet de bästa argumenten i dess favor.

När Rom nått höjdpunkten av sin makt i det andra århundradet av vår tideräkning, omfattade hon under sina vingar så gott som hela den då kända civiliserade världen. De romerska legionerna i Brittan, Spanien, Gallien (nuvarande Ungern), Minnen, Asien och i Nord-Afrika, upprättade Romens yttre makt och härlighet medan till korruption av seder, inbördes fejder och kejserlig darskap längsamt men säkert arbetade för det världiska rikets värdelöshet, förminskande dess motståndskraft gent emot barbarernas upprepade anfäll.

Rom och de Italiiska Staterna voro grundstenen upp vilken det romerska världet grundades. Endast en mindre del av Italiens egen befolkning tillhörde Rom och förlorade romersk medborgarskap. Den övriga delen av befolkningen utgjordes av klienter, d. v. s. män, som dock ej fått romerskt medborgarskap. Den övriga Gibbons beklagade, att antalet Romerska medborgare på Augustus tid (cirka tio miljoner, antalet klienter i cirka tio miljoner, antalet klienter i Italien och närliggande stater ungefär samma antal, och att slavernas antal i dessa trakter var cirka tjugo miljoner. Allt som allt härskade Rom vid Nya Tidens början över omkring ett hundra miljoner människor. För kulturens skull kunna vi jämföra denna siffra med de tre hundra och femtio miljoner människor som i Indien allena lyda under den engelska konungens spira, som i Indien fått inskräda dess kejserliga imbesner.

Under republikens och de första tvänne århundradena av kejsardömet var det ytterst svårt att erhålla romerskt medborgarskap och det säger sig självt, att det, som var svårt att erhålla, stod högt i pris. Den nästan osavrutna serie av överdriftiga casarers, som burt murens värdelöshet, varslus gjorde till denna vana att sälja romerskt medborgarskap, först till rika individer i kolonierna, sedermera till hela kommuner. Följden blev naturligtvis, att äran av att äga romerskt medborgarskap förminskades, och att ett av de starkaste bevis på den världiska självständighetskampen, som behärskade de fria män, som valde konungar vid tiden. Det hette nämligen att han blivit "bekoren" och erhåven till cysning, vilket betyder "upphöjd och vald till konung." De efterföljande konungarna, även om tronföljden var praktiskt sett erkänd att gå från far till son, vore teoretiskt uppbyggda på en vald och vald till sin makt och härlighet. Detta är var ett vikt, då det gäller att förstå det storsval i den engelska folksjälen, som avtryck Kung Johans tid världsbekräftade monumentet över det engelska folkets nationella och individuella frihet, nämligen Magna Carta (the Great Charter), det stora säkerhetsbeviset för engelska folkets frihet (1215). Till denna dag är Magna Carta grundstenen av Englands konstitution, och är dessutom det sådeskorn, som grott under seklerna och i vår tid växt upp till en mäktig planta, nämligen den moderna engelska imperiella självstyrelseprincipen. Det tillförskräddade riket rättat att styra sig självt genom parlamentet, vars vilja konungen lovade att följa, lovade, ej för principens skull, men för att tillförskräda sig sin krona. Det var på Magna Carta o-

ökning, själviskt och hänsynslöst pretoriatskett gjorde. I teorin endast valdes kejsaren av Senaten. I praktiken lade pretorn och gardets övriga kaptenen sitt ultimatum på senatsbordet, och de högragna och försöfva de ledigarna av Rom måste med lyckad glädje hylla gästets kandidat som imperator över all världen.

Ehuru Rom kolonier hade en nyans av självstyrelserätt förminskades dock intrycket och värdet av densamma genom det faktum, att ej blott voro kolonierna skatteskyldiga under Rom, utan hade de också romerska institutioner och romerska guvernörer, som hade absolut makt i krig och fred. Det land kan ej kallas fritt, som när som helst måste underkasta sig en vilja, starkare än landets kollektiva vilja, i synnerhet om denna senare ej ens hade rätt att göra sig hör.

Rom ägde absolut dominans över sina kolonier. I detta hänseende utgjorde Rom ett gott exempel på antik statskonst. Ej förrän det brittiska världsväldet grundats har en avvikning skett från denna imperiella princip av absoluta dominans. Men när man ock så att få åtnjuta världens av romerska institutioner och äran av romerskt medborgarskap väckt världens beundran och övertat dess aktning. Ett faktum är ju att flera mäktiga riken frivilligt beklagade sig till Rom, beklagade ej endast för att få skydd under Romens när och ock så att få åtnjuta världens av romerska institutioner och äran av romerskt medborgarskap. Dock, till svärdet måste en romersk casar väja för sitt val till svärdet, det måste han väja för sitt val till behållaren. Och med svärdet förjordes han ofta för att ge plats åt en världare eller överdiktare, erträdare. Romerska kejser och Romens romer, som symbolerna för Romens romer, romersk rätt och statsskick och romersk kultur i allmänhet de bästa argumenten i dess favor.

När Rom nått höjdpunkten av sin makt i det andra århundradet av vår tideräkning, omfattade hon under sina vingar så gott som hela den då kända civiliserade världen. De romerska legionerna i Brittan, Spanien, Gallien (nuvarande Ungern), Minnen, Asien och i Nord-Afrika, upprättade Romens yttre makt och härlighet medan till korruption av seder, inbördes fejder och kejserlig darskap längsamt men säkert arbetade för det världiska rikets värdelöshet, förminskande dess motståndskraft gent emot barbarernas upprepade anfäll.

Rom och de Italiiska Staterna voro grundstenen upp vilken det romerska världet grundades. Endast en mindre del av Italiens egen befolkning tillhörde Rom och förlorade romersk medborgarskap. Den övriga delen av befolkningen utgjordes av klienter, d. v. s. män, som dock ej fått romerskt medborgarskap. Den övriga Gibbons beklagade, att antalet Romerska medborgare på Augustus tid (cirka tio miljoner, antalet klienter i cirka tio miljoner, antalet klienter i Italien och närliggande stater ungefär samma antal, och att slavernas antal i dessa trakter var cirka tjugo miljoner. Allt som allt härskade Rom vid Nya Tidens början över omkring ett hundra miljoner människor. För kulturens skull kunna vi jämföra denna siffra med de tre hundra och femtio miljoner människor som i Indien allena lyda under den engelska konungens spira, som i Indien fått inskräda dess kejserliga imbesner.

Under republikens och de första tvänne århundradena av kejsardömet var det ytterst svårt att erhålla romerskt medborgarskap och det säger sig självt, att det, som var svårt att erhålla, stod högt i pris. Den nästan osavrutna serie av överdriftiga casarers, som burt murens värdelöshet, varslus gjorde till denna vana att sälja romerskt medborgarskap, först till rika individer i kolonierna, sedermera till hela kommuner. Följden blev naturligtvis, att äran av att äga romerskt medborgarskap förminskades, och att ett av de starkaste bevis på den världiska självständighetskampen, som behärskade de fria män, som valde konungar vid tiden. Det hette nämligen att han blivit "bekoren" och erhåven till cysning, vilket betyder "upphöjd och vald till konung." De efterföljande konungarna, även om tronföljden var praktiskt sett erkänd att gå från far till son, vore teoretiskt uppbyggda på en vald och vald till sin makt och härlighet. Detta är var ett vikt, då det gäller att förstå det storsval i den engelska folksjälen, som avtryck Kung Johans tid världsbekräftade monumentet över det engelska folkets nationella och individuella frihet, nämligen Magna Carta (the Great Charter), det stora säkerhetsbeviset för engelska folkets frihet (1215). Till denna dag är Magna Carta grundstenen av Englands konstitution, och är dessutom det sådeskorn, som grott under seklerna och i vår tid växt upp till en mäktig planta, nämligen den moderna engelska imperiella självstyrelseprincipen. Det tillförskräddade riket rättat att styra sig självt genom parlamentet, vars vilja konungen lovade att följa, lovade, ej för principens skull, men för att tillförskräda sig sin krona. Det var på Magna Carta o-

ökning, själviskt och hänsynslöst pretoriatskett gjorde. I teorin endast valdes kejsaren av Senaten. I praktiken lade pretorn och gardets övriga kaptenen sitt ultimatum på senatsbordet, och de högragna och försöfva de ledigarna av Rom måste med lyckad glädje hylla gästets kandidat som imperator över all världen.

Ehuru Rom kolonier hade en nyans av självstyrelserätt förminskades dock intrycket och värdet av densamma genom det faktum, att ej blott voro kolonierna skatteskyldiga under Rom, utan hade de också romerska institutioner och romerska guvernörer, som hade absolut makt i krig och fred. Det land kan ej kallas fritt, som när som helst måste underkasta sig en vilja, starkare än landets kollektiva vilja, i synnerhet om denna senare ej ens hade rätt att göra sig hör.

Rom ägde absolut dominans över sina kolonier. I detta hänseende utgjorde Rom ett gott exempel på antik statskonst. Ej förrän det brittiska världsväldet grundats har en avvikning skett från denna imperiella princip av absoluta dominans. Men när man ock så att få åtnjuta världens av romerska institutioner och äran av romerskt medborgarskap väckt världens beundran och övertat dess aktning. Ett faktum är ju att flera mäktiga riken frivilligt beklagade sig till Rom, beklagade ej endast för att få skydd under Romens när och ock så att få åtnjuta världens av romerska institutioner och äran av romerskt medborgarskap. Dock, till svärdet måste en romersk casar väja för sitt val till svärdet, det måste han väja för sitt val till behållaren. Och med svärdet förjordes han ofta för att ge plats åt en världare eller överdiktare, erträdare. Romerska kejser och Romens romer, som symbolerna för Romens romer, romersk rätt och statsskick och romersk kultur i allmänhet de bästa argumenten i dess favor.

När Rom nått höjdpunkten av sin makt i det andra århundradet av vår tideräkning, omfattade hon under sina vingar så gott som hela den då kända civiliserade världen. De romerska legionerna i Brittan, Spanien, Gallien (nuvarande Ungern), Minnen, Asien och i Nord-Afrika, upprättade Romens yttre makt och härlighet medan till korruption av seder, inbördes fejder och kejserlig darskap längsamt men säkert arbetade för det världiska rikets värdelöshet, förminskande dess motståndskraft gent emot barbarernas upprepade anfäll.

Rom och de Italiiska Staterna voro grundstenen upp vilken det romerska världet grundades. Endast en mindre del av Italiens egen befolkning tillhörde Rom och förlorade romersk medborgarskap. Den övriga delen av befolkningen utgjordes av klienter, d. v. s. män, som dock ej fått romerskt medborgarskap. Den övriga Gibbons beklagade, att antalet Romerska medborgare på Augustus tid (cirka tio miljoner, antalet klienter i cirka tio miljoner, antalet klienter i Italien och närliggande stater ungefär samma antal, och att slavernas antal i dessa trakter var cirka tjugo miljoner. Allt som allt härskade Rom vid Nya Tidens början över omkring ett hundra miljoner människor. För kulturens skull kunna vi jämföra denna siffra med de tre hundra och femtio miljoner människor som i Indien allena lyda under den engelska konungens spira, som i Indien fått inskräda dess kejserliga imbesner.

Under republikens och de första tvänne århundradena av kejsardömet var det ytterst svårt att erhålla romerskt medborgarskap och det säger sig självt, att det, som var svårt att erhålla, stod högt i pris. Den nästan osavrutna serie av överdriftiga casarers, som burt murens värdelöshet, varslus gjorde till denna vana att sälja romerskt medborgarskap, först till rika individer i kolonierna, sedermera till hela kommuner. Följden blev naturligtvis, att äran av att äga romerskt medborgarskap förminskades, och att ett av de starkaste bevis på den världiska självständighetskampen, som behärskade de fria män, som valde konungar vid tiden. Det hette nämligen att han blivit "bekoren" och erhåven till cysning, vilket betyder "upphöjd och vald till konung." De efterföljande konungarna, även om tronföljden var praktiskt sett erkänd att gå från far till son, vore teoretiskt uppbyggda på en vald och vald till sin makt och härlighet. Detta är var ett vikt, då det gäller att förstå det storsval i den engelska folksjälen, som avtryck Kung Johans tid världsbekräftade monumentet över det engelska folkets nationella och individuella frihet, nämligen Magna Carta (the Great Charter), det stora säkerhetsbeviset för engelska folkets frihet (1215). Till denna dag är Magna Carta grundstenen av Englands konstitution, och är dessutom det sådeskorn, som grott under seklerna och i vår tid växt upp till en mäktig planta, nämligen den moderna engelska imperiella självstyrelseprincipen. Det tillförskräddade riket rättat att styra sig självt genom parlamentet, vars vilja konungen lovade att följa, lovade, ej för principens skull, men för att tillförskräda sig sin krona. Det var på Magna Carta o-

BARNDOMSHEMMET.

Där som sådesfalten böja sig för vinden
Och där mörkgrön granskog lyser bakom dem,
Syns den lilla röda slagan invid grinden,
Som i forna tider var mitt barndomshem.

Det var sol och sommar över gröna hagar,
När som adertonårig där jag hemma var,
Och de minnen, som stå kvar från dessa dagar,
Är de bästa och de vackraste jag har.

Ifrån landet uti väster, tanken glider
Hem till våra gamla Sverige då och då,
Fast det nu har svunnit många, långa tider,
Barndomshemmet har jag aldrig glömt ändå.

Jag är gammal och jag lever nu på minnet
Av mitt hem och mina vackra drömmars land.
Vad som fordom brukat fängsla barnasinn,
Står så tydligt för min inre syn ibland.

Ifrån landet uti väster tanken glider
Hem till våra gamla Sverige då och då,
Fast det nu har svunnit många, långa tider,
Barndomshemmet har jag aldrig glömt ändå.

Uti hemmet fick jag allt vad jag begärde,
Jag förstod det kanske ej förr'n jag blev stor.
Och föräldrarna mig livets goda lärde;
Nu de äro borta både far och mor.

Ifrån landet uti väster tanken glider
Hem till våra gamla Sverige då och då,
Fast det nu har svunnit många, långa tider,
Barndomshemmet har jag aldrig glömt ändå.

Och min flicka se'n, det fanns ej hennes like,
Hon var solen i mitt liv då jag var ung.
Nu hon sover gott i dödens kalda rike,
Jag står ensam kvar och världen kännes tung.

Och jag längtar hem och griper vandringsstaven,
Men mitt lyckoland är endast en chimär.
Nej, härute skall jag bäddas ner i graven
Längti frän hemmet och från den jag hade kär.

ka delar av Storbritannien och Irland stödde sig, då de krävde mer självständighet i styrelsen. Det var på Magna Carta flera stater kolonier stödde sig för att nå samma mål. Tretton av dessa kolonier stötte sig från moderlandet, då de krävde förkastade, och äro förenade i ett av världens mäktigaste riken. Alla veta att Amerikas Förenade Stater hava Englands kolonisationsstift att tacka för sin nuvarande blomstring.

Engelsmännen blivo, medan den europeiska samfundslin och handeln alltmer utvecklades sig, tillsammans med holländarna, i det fjortonde århundradet världens viktigaste och rikaste kärnmark och sjöfolk. De hava varit till dessa dagar behållit denna rangplansen i dessa avseenden medan andra stora stater dykt upp och upprättat på firmamentet. Såsom sjöman och kommersiella äventyrare voro de djärva och företagsamma och upplade stämplar för sina varor till var stans i världen, platser, som snart måste befästas och i många fall väkte till stora och mäktiga kolonier.

Det måste bliva fast implantat hos läsaren, att Englands koloniala politik från början var långtifrån inriktad på befolkande och underkuvande av nyupptäckta eller kända främmande länder. Englands kolonialpolitik, om England hade en sådan före det sjutonde århundradet, var inriktad på exploatering av redan kända trakter, t. ex. Indien, Kina, de västindiska öarna, de afrikanska slaverstaterna, etc. Vi kunna knappast tala om en engelsk kolonialpolitik förrän i och med uppträdandet av William Pitt på den politiska skådebanan, hans kraftiga insats i kriget mot fransmännen i Canada, och hans försvar av kolonierna i Amerika. Canadas erövring gav så att säga impulsen till kolonisation från moderlandet. General Wolfe dog på Abrahams slätt utaför Quebec den 5-te september 1759. Detta årtal är av utomordentligt vikt i Englands och Canadas historia.

De tretton Kolonierna i Nordamerika förklarade sig självständiga den 4 juli 1776. Detta är ett annat årtal av kolossal vikt i världshistorien. England visade i handhavandet av de Nordamerikanska kolonierna så liten förståelse för deras krav, så liten framsynighet beträffande deras betydelse, så liten känsledom, om deras styrka, att det är lätt att inse, att vid den tiden engelsk statskonst föga ägsylat med koloniala spörsmål, föga drömde om världsmakt, världsherrömd.

Visserligen dandrade den sådana Pitts röst med klang, som vittnade om imperialistiska aspirationer i den stora maanens bröst, men det fanns en Pitt i England på den tiden och det tog decennier innan England lärde sig inse hans visdom och ett århundrade innan han började på allvar sörja för utvecklingen av hans principer och realisandet av hans visioner.

Den industriella revolutionen mot slutet av 1700-talet gav ny impuls till engelsk koloniseringssträvan, men endast för exploativa ändamål. Nya raser för frihetsskäl väkte allt starkare färd i den hårda striden för tillvaron, en strid både emot människor och för otäckna raser och elementen.

Man kan gott säga att Englands kolonialpolitik upp till 1830 följde den romerska principen om absolut dominans. Vid denna tid framträdde en

skola av liberala statsmän, som yrkade på en kraftigare kolonial politik, som sågo hägringarna av ett världsväld, mäktigare än Rom, och som förstod, att det samma måste byggas på en helt annan grund än Rom. Missnöjet i kolonierna, speciellt i Canada emot kolonisternas brist på självstyrelse, kulminerade i en revolution i Canada (1837), som nödvändiggjorde tillståndet i England för en kommission med uppdrag att undersöka orsakerna till missnöjet i Canada. Lord Durham utnämndes till generalguvernör med extraordinär händerfrihet och med honom följde Charles Buller, en av "trettioåringarna", som medlemmar på den ovan nämnda liberala skolan kallades.

För att utreda orsakerna till missnöjet i Canada, Lord Durham gick till saken på ett sätt, som i dag kan betraktas som ett av de mest framgångsrika i världens historia. Han yrkade på folkets självstyrelse, på det system av ansvarig regering (Responsible Government) som Canada och de övriga Dominerna nu hava och som är den fundamentala principen i brittisk styrelse. Lord Durham gick till saken på ett sätt, som i dag kan betraktas som ett av de mest framgångsrika i världens historia. Han yrkade på folkets självstyrelse, på det system av ansvarig regering (Responsible Government) som Canada och de övriga Dominerna nu hava och som är den fundamentala principen i brittisk styrelse. Lord Durham gick till saken på ett sätt, som i dag kan betraktas som ett av de mest framgångsrika i världens historia. Han yrkade på folkets självstyrelse, på det system av ansvarig regering (Responsible Government) som Canada och de övriga Dominerna nu hava och som är den fundamentala principen i brittisk styrelse.

Det är en heder för Sverige, att det kan betraktas som ett av de mest framgångsrika i världens historia. Han yrkade på folkets självstyrelse, på det system av ansvarig regering (Responsible Government) som Canada och de övriga Dominerna nu hava och som är den fundamentala principen i brittisk styrelse. Lord Durham gick till saken på ett sätt, som i dag kan betraktas som ett av de mest framgångsrika i världens historia. Han yrkade på folkets självstyrelse, på det system av ansvarig regering (Responsible Government) som Canada och de övriga Dominerna nu hava och som är den fundamentala principen i brittisk styrelse.

Det är en heder för Sverige, att det kan betraktas som ett av de mest framgångsrika i världens historia. Han yrkade på folkets självstyrelse, på det system av ansvarig regering (Responsible Government) som Canada och de övriga Dominerna nu hava och som är den fundamentala principen i brittisk styrelse. Lord Durham gick till saken på ett sätt, som i dag kan betraktas som ett av de mest framgångsrika i världens historia. Han yrkade på folkets självstyrelse, på det system av ansvarig regering (Responsible Government) som Canada och de övriga Dominerna nu hava och som är den fundamentala principen i brittisk styrelse.

Det är en heder för Sverige, att det kan betraktas som ett av de mest framgångsrika i världens historia. Han yrkade på folkets självstyrelse, på det system av ansvarig regering (Responsible Government) som Canada och de övriga Dominerna nu hava och som är den fundamentala principen i brittisk styrelse. Lord Durham gick till saken på ett sätt, som i dag kan betraktas som ett av de mest framgångsrika i världens historia. Han yrkade på folkets självstyrelse, på det system av ansvarig regering (Responsible Government) som Canada och de övriga Dominerna nu hava och som är den fundamentala principen i brittisk styrelse.

Det är en heder för Sverige, att det kan betraktas som ett av de mest framgångsrika i världens historia. Han yrkade på folkets självstyrelse, på det system av ansvarig regering (Responsible Government) som Canada och de övriga Dominerna nu hava och som är den fundamentala principen i brittisk styrelse. Lord Durham gick till saken på ett sätt, som i dag kan betraktas som ett av de mest framgångsrika i världens historia. Han yrkade på folkets självstyrelse, på det system av ansvarig regering (Responsible Government) som Canada och de övriga Dominerna nu hava och som är den fundamentala principen i brittisk styrelse.

Det är en heder för Sverige, att det kan betraktas som ett av de mest framgångsrika i världens historia. Han yrkade på folkets självstyrelse, på det system av ansvarig regering (Responsible Government) som Canada och de övriga Dominerna nu hava och som är den fundamentala principen i brittisk styrelse. Lord Durham gick till saken på ett sätt, som i dag kan betraktas som ett av de mest framgångsrika i världens historia. Han yrkade på folkets självstyrelse, på det system av ansvarig regering (Responsible Government) som Canada och de övriga Dominerna nu hava och som är den fundamentala principen i brittisk styrelse.

Vetet - en mänsklig-hetens kraftkälla.

Av Anton Sörlin.

På Västafrikas solstekte steeper vajade redan i kulturens gryningstimmeglesa grudar av gräs med frön, som i det heta solskenet väste, sig kraftiga och näringsrika. De smakade ej i sig, och härigenom växte de till det som i dag kallas vetet. Det är en av de mest näringsrika och näringsrika. De smakade ej i sig, och härigenom växte de till det som i dag kallas vetet. Det är en av de mest näringsrika och näringsrika. De smakade ej i sig, och härigenom växte de till det som i dag kallas vetet.

Om vetets historia under dessa uttågna tider veta vi föga. Det odlades emellertid i varierande former hos de äldsta kulturfolk och var hos de kända redan av stenålderns början. Nu är vetet ett av den vita rasens viktigaste näringsämne, och omhändertagare synes det bli för år. Både folkvärdet och den individuella förbrukningen ökas alltjämt. Det är tydligt att produktionen av vetet måste stegas i samma takt.

På de västafrikanska veteälvan ha också skördarna drivits upp till en höjd, som fört samla ha ansetts otänkbara. Tack vare en intensiv jordbruk och gödsling, här har en annan faktor varit av vikt, och det är den moderna växtföddlingen.

Det är en heder för Sverige, att det kan betraktas som ett av de mest framgångsrika i världens historia. Han yrkade på folkets självstyrelse, på det system av ansvarig regering (Responsible Government) som Canada och de övriga Dominerna nu hava och som är den fundamentala principen i brittisk styrelse. Lord Durham gick till saken på ett sätt, som i dag kan betraktas som ett av de mest framgångsrika i världens historia. Han yrkade på folkets självstyrelse, på det system av ansvarig regering (Responsible Government) som Canada och de övriga Dominerna nu hava och som är den fundamentala principen i brittisk styrelse.

Det är en heder för Sverige, att det kan betraktas som ett av de mest framgångsrika i världens historia. Han yrkade på folkets självstyrelse, på det system av ansvarig regering (Responsible Government) som Canada och de övriga Dominerna nu hava och som är den fundamentala principen i brittisk styrelse. Lord Durham gick till saken på ett sätt, som i dag kan betraktas som ett av de mest framgångsrika i världens historia. Han yrkade på folkets självstyrelse, på det system av ansvarig regering (Responsible Government) som Canada och de övriga Dominerna nu hava och som är den fundamentala principen i brittisk styrelse.

Det är en heder för Sverige, att det kan betraktas som ett av de mest framgångsrika i världens historia. Han yrkade på folkets självstyrelse, på det system av ansvarig regering (Responsible Government) som Canada och de övriga Dominerna nu hava och som är den fundamentala principen i brittisk styrelse. Lord Durham gick till saken på ett sätt, som i dag kan betraktas som ett av de mest framgångsrika i världens historia. Han yrkade på folkets självstyrelse, på det system av ansvarig regering (Responsible Government) som Canada och de övriga Dominerna nu hava och som är den fundamentala principen i brittisk styrelse.

Det är en heder för Sverige, att det kan betraktas som ett av de mest framgångsrika i världens historia. Han yrkade på folkets självstyrelse, på det system av ansvarig regering (Responsible Government) som Canada och de övriga Dominerna nu hava och som är den fundamentala principen i brittisk styrelse. Lord Durham gick till saken på ett sätt, som i dag kan betraktas som ett av de mest framgångsrika i världens historia. Han yrkade på folkets självstyrelse, på det system av ansvarig regering (Responsible Government) som Canada och de övriga Dominerna nu hava och som är den fundamentala principen i brittisk styrelse.

Det är en heder för Sverige, att det kan betraktas som ett av de mest framgångsrika i världens historia. Han yrkade på folkets självstyrelse, på det system av ansvarig regering (Responsible Government) som Canada och de övriga Dominerna nu hava och som är den fundamentala principen i brittisk styrelse. Lord Durham gick till saken på ett sätt, som i dag kan betraktas som ett av de mest framgångsrika i världens historia. Han yrkade på folkets självstyrelse, på det system av ansvarig regering (Responsible Government) som Canada och de övriga Dominerna nu hava och som är den fundamentala principen i brittisk styrelse.

Det är en heder för Sverige, att det kan betraktas som ett av de mest framgångsrika i världens historia. Han yrkade på folkets självstyrelse, på det system av ansvarig regering (Responsible Government) som Canada och de övriga Dominerna nu hava och som är den fundamentala principen i brittisk styrelse. Lord Durham gick till saken på ett sätt, som i dag kan betraktas som ett av de mest framgångsrika i världens historia. Han yrkade på folkets självstyrelse, på det system av ansvarig regering (Responsible Government) som Canada och de övriga Dominerna nu hava och som är den fundamentala principen i brittisk styrelse.

Varför böra vi behålla och vårda det svenska språket i Canada?

Några tankar om Svenska Förbundet i Canada.

SPECIELLT FÖR S. C. T. AV D:r L. P. BERGSTRÖM.

Förslag till stadgar för bildandet av Svenska förbundet i Canada har kunskorts genom de svenska tidningarna, som utgivas i Winnipeg, och som bringa underrättelser till vårt folk av svensk stam. Artikeln i paragraf 2 angiver avsikten och ändamålet därmed. Där heter "det bland annat: "Att utbreda kunskapen om svenskt språk och litteratur i Canada och därmed utvidga möjligheterna för svensk odlings inflytande i landet" etc.

Då uppstår genast den frågan: "Varför böra vi bibehålla och bevara vårda och bruka det svenska språket i Canada? Innan vi svara direkt på frågan, må några belysande förklaringar anföras. Det finns mycket annat svenskt gott, vilket vi även böra bibehålla och bevara. Vårda och bruka vi det svenska språket, så faller det sig jämförelsevis lätt att bibehålla och bevara det andra goda. Men förlova vi språket, så går snart även de övriga förlorade.

Låt oss sedan från början förstå och komma öfverens om, att vi icke vilja eller ännu bibehålla eller bevara något, som kan vara till skada eller förfång för vårt nya fosterland. Det är blott sålant, som är till nytta och gagn för vårt land, vilket vi vilja bibehålla och bevara. Vi vana andra samma förstå och samma rätt. Vi vilja icke se blott på vårt eget bästa, utan ock på andras bästa. Det är svenskt. Det är kanadensiskt; det är även rätt och kristligt.

Varför böra vi bibehålla och bevara det svenska språket i Canada? Med ordet vi menas här de inbyggarna i Canada, vilka härstamma från landet i "högan Nord". Vi, som icke hava glömt, kunna glömma, vilja eller behöva glömma, att vi äro av svensk börd, samt att Sverige är vår faders land. Sverige är vårt fadersland, antingen i så måtto, att våra föräldrar och kanske även vi själva, äro födda och upfostrade där, eller ock på ett annat sätt. Men våra föräldrar och kanske vi själva äro födda och upfostrade i annan ort, men av svenska föräldrar. Under alla förhållanden är Sverige vårt fadersland.

Vårt fosterland åter är det land, till vilket vi kommit antingen genom födsel eller flyttning, och där vi vilja, där vi byrja och bo, och där vi vilja vara närings och vår förtro.

För oss av svensk stam är alltså Sverige vårt fadersland och Canada vårt fosterland. — Ibland träffar man på sådana människor, som icke vilja kallas vid sin härkomst, eller också geiva vid handen, att deras härkomst är en annan än den verkliga är. Många av dem som verkligen härstamma från Sverige och kommit hit till landet, säga icke värde på det svenska språket och söka varken bevara eller bruka det. Åtskilliga t. o. m. tala illa om Sverige och det svenska språket. De äro i det stycket Sveriges "förlovrade barn".

Många av dem som verkligen härstamma från Sverige och kommit hit till landet, säga icke värde på det svenska språket och söka varken bevara eller bruka det. Åtskilliga t. o. m. tala illa om Sverige och det svenska språket. De äro i det stycket Sveriges "förlovrade barn".

Många av dem som verkligen härstamma från Sverige och kommit hit till landet, säga icke värde på det svenska språket och söka varken bevara eller bruka det. Åtskilliga t. o. m. tala illa om Sverige och det svenska språket. De äro i det stycket Sveriges "förlovrade barn".

Många av dem som verkligen härstamma från Sverige och kommit hit till landet, säga icke värde på det svenska språket och söka varken bevara eller bruka det. Åtskilliga t. o. m. tala illa om Sverige och det svenska språket. De äro i det stycket Sveriges "förlovrade barn".

Många av dem som verkligen härstamma från Sverige och kommit hit till landet, säga icke värde på det svenska språket och söka varken bevara eller bruka det. Åtskilliga t. o. m. tala illa om Sverige och det svenska språket. De äro i det stycket Sveriges "förlovrade barn".

Många av dem som verkligen härstamma från Sverige och kommit hit till landet, säga icke värde på det svenska språket och söka varken bevara eller bruka det. Åtskilliga t. o. m. tala illa om Sverige och det svenska språket. De äro i det stycket Sveriges "förlovrade barn".

Många av dem som verkligen härstamma från Sverige och kommit hit till landet, säga icke värde på det svenska språket och söka varken bevara eller bruka det. Åtskilliga t. o. m. tala illa om Sverige och det svenska språket. De äro i det stycket Sveriges "förlovrade barn".

Han som kommer något sent hem:
Varför är du ännu vakn, kära Emma?